

[Dræbye]

men lignet med den, der har været tidligere, og som er beskrevet i betænkningen. Vi skal bevare en dansksproget film. Der er ikke noget, der peger på, at hvis ikke vi bevarer dansk film, vil filmmediet som sådant forsvinde, men dansk film er en vigtig kulturel baggrund for os alle sammen, og vi ved jo også, at biografbesøget er størst i alderen 15-25 år. Det er et spørgsmål, om den kulturpåvirkning, som kommer fra filmen, alene skal komme fra udenlandske film, i hovedsagen amerikanske film, eller den også skal være baseret på danske film, dansk sprog og danske vaner.

For det andet: hvis vi skal sikre den lokale biograf rundt omkring i landet og ikke kun i de centrale bydele, så er vi nødt til at se på biografdriften som andet end en indtægtskilde for øvrige kulturelle aktiviteter i kommunerne. Det er givet, at man skal beskæftige sig med et spektrum af muligheder, og vi er tilfredse med, at en af dem bliver støtte til privat biografdrift. Jeg skal måske føje til til fru Mette Madsen, at vi ikke har nogen forestilling om, at man alene skal lave offentlig biografdrift, men der er dette behov, hvis man vil bevare den lokale biograf, og det anerkender vi.

Vi er også tilfredse med, at børnefilmen stilles stærkere, og vi er tilfredse med, at statens filmcentral er stærkt placeret i lovgivningen.

Vi vil derfor deltage positivt i udvalgets arbejde, men vil pege på nogle af de problemer, der efter vores opfattelse stadig væk står tilbage.

For det første synes der ikke at være penge nok til at realisere den målsætning, der er angivet i lovforslaget. De beløbsrammer, ministeren har antydnet, svarer ikke til de forestillinger, der er andre steder i lovgivningen og i betænkningen om, hvordan man skal sikre filmen.

For det andet er video principielt omfattet af loven, men der er ikke tale om nogen egentlig behandling af videomediet – forståeligt nok, fordi betænkningen herom er undervejs. Det betyder også, at det kan være lidt betænkeligt at tage video med generelt uden at foretage denne konkrete behandling, som der ikke er lejlighed til.

Med disse bemærkninger skal jeg tilside det radikale venstres deltagelse i et konstruktivt og positivt udvalgsarbejde. Vi mener, at

vi skal have fat i behandlingen af filmloven, men der er altså nogle problemer og en række enkeltheder, som vi gerne vil have skal indgå i udvalgsarbejdet.

Tinning (VS):

Da vores ordfører, hr. Wilhjelm, ikke kan være til stede, skal jeg komme med nogle bemærkninger om filmlovsforslaget. Jeg skal starte med at konstatere de gode ting, der er at sige om dette lovforslag.

Det er for det første, at der nu omsider kommer en lov til afløsning af den gamle lov fra 1972, selv om det ikke er de store forandringer eller de store visioner, der præger lovudkastet. Det er for det andet, at det er godt, at der nu bliver taget seriøs stilling til børnefilm, som bliver en del af selve filmloven.

Mere generelt synes vi, at lovforslaget nærmest er blottet for enhver form for kulturpolitisk holdning til dansk films udvikling. Der snakkes overhovedet ikke om, hvordan man kan sikre udviklingen af et egentligt filmmiljø. Der siges ikke noget for alvor om filmværksteder. Der snakkes kun yderst uforpligtende om en af de helt centrale nerver for filmmediets overlevelsesmuligheder, nemlig distributionen. Med hensyn til det sidste synes vi, det er temmelig påfaldende, at lovforslaget også omfatter video – hvis man ellers skal tro det, der står i lovforslagets formålsparagraf. Vi mener i VS, at en lov om film må være en lov om det særlige medium, som hedder film, og derfor må video hives ud af formålsparagraffen. Til gengæld kunne der være god grund til at efterlyse en egentlig lovgivning om video, både på produktionsiden og på distributionsiden.

Når det drejer sig om den alternative produktion og distribution, synes vi også, at lovforslaget er chokerende tavst. Der er kun nogle smuler tilbage. Man siger f. eks., at der af det danske filminstituts midler kan ydes støtte til drift af filmværksteder. For det første står der ikke »skal«, og for det andet snakkes der ikke i denne forbindelse om oprettelse af filmværksteder. Der snakkes heller ikke nogen steder i lovforslaget om, hvilke distributionsmuligheder der er for disse film. Det bliver altså overladt til det såkaldte og velkendte frie initiativ. Det betyder for det første, at det er unddraget en samlet kultur-